

3309 30. Jan. 1896; Eneste Beh. af Indst. ang. Finansudv.-Andr. 3310

Det har været det ærede Medlems Hensigt, og det misforstaas ikke af os andre Udvalgets Medlemmer, men jeg vil fraraade en Afstemning, da jeg maatte anbefale Flertallets Indstilling i denne Sag, og dette Flertal er jo de 14 Medlemmer af de 15.

N. Nielsen: Maa jeg bede om Ordet for en kort Bemærkning.

Formanden (Sofus Høgsbro): For en kort Bemærkning har det ærede Medlem Ordet.

N. Nielsen: Jeg vil gerne henstille til den ærede Ordfører, om han ikke i Flugt med, hvad han sagde nu — thi jeg synes stadig vel, at der gaar en velvillig Tone derigennem — kunde udtale sig om, hvorvidt man kunde vente hans Tilslutning til de mulige andre Veje, der kunde være for at føre denne Sag igennem.

Ministeren for offentlige Arbejder (Ingerslev): Jeg skal kun besvare ganske enkelte Bemærkninger, da jeg har udtalt mig tilstrækkelig første Gang, jeg havde Ordet. Den ærede Ordfører siger — og det er jeg vant til at høre — at Landboerne, naar de ville have Stationsudvidelser og andet, haade skulle tigge og betale, medens selv Smaatøbstæder saa alting gratis. Det er denne underlige Distinktion, det ærede Medlem gør mellem Købstadbeboere og Landboere; den er ganske falsk. Det, det kommer an paa med Hensyn til Bidragydelse fra Befolkningens Side, eller fra lokal Side til et Jærnbaneanlæg, det er, om Jærnbaneanlægget sker i Befolkningens Interesse og efter dens Ønske, eller i Jærnbanelens Interesse, og fordi den maa gaa til Anlægget. Og det kan meget hyppig være Tilfældet ved Byerne, at man for Trafikkens Styld nødvendigvis maa have en Udvidelse; det er det, det kommer an paa. Det ærede Medlem vil ogsaa finde, at der ikke gives Spor af Bidrag paa Landet, hvis man lægger f. Eks. et Sidespor — en ret dyr Indretning — for Trafikkens Styld. Men en ganske anden Sag er det, naar Befolkningen forlanger eller ønsker et Anlæg, som Trafikken i og for sig ikke kan være videre godt tjent med, fordi den ikke giver ny Forjendelser eller

flere rejsende end før — de komme nemmere til det, men der kommer ikke flere — og fordi det er en Gene at holde det. Det er et selvfølgelig Synspunkt: Hvad der er i Jærnbanelens Interesse, og hvad der er i Befolkningens Interesse. Det er her ganske ligegyldigt, om Jøll bo paa Landet eller i Byerne. Det skal jeg gentage endnu en Gang; jeg har haft Lejlighed til at sige det adskillige Gange, uden at det har nyttet, og det kan jo være, at det heller ikke nytter denne Gang. Visse Ting maa man jo finde sig i at gentage ret hyppig; men det kan jo dog være, at det kan gaa ind i nogen, naar man bliver ved med at gentage det. — Det ærede Medlem for Thisted Amts 2den Valgkreds (Trolle) nævnedes, og med en vis Sikkerhed, at man mod at give en Garanti for Renten af en Sum paa 8,000 Pst., altsaa 144,000 Kr., vilde kunne opnaa at faa en mindre Fiskerihavn, men dog en holdbar Havn, som det jo maatte være, oppe paa Nordvestkysten, formentlig ved Sandnæs Hage. Om dette kan lade sig gøre, kan jeg ikke have nogen som helst Mening om; men det følger af sig selv, at hvis der fremkommer et Projekt i denne Retning, skal det blive undersøgt med stor Velvilje. Jeg er ganske enig med det ærede Medlem i, at det maa være et dansk Selskab, som tager Sagen i sin Haand; men deraf følger jo ikke, at der ikke kan staa fremmede Penge bag ved; slikt kende vi jo fra flere tidligere Lejligheder. Men kommer det, vil det blive undersøgt med god Vilje. Og jeg vil sige lidt mere: Stulde man virkelig for en saadan begrænset Sum kunne opnaa at faa noget af større Betydning paa Vestkysten, selv om det kun væsentlig kom Fiskeriet til gode, maatte man være tilbøjelig til at række Haand dertil, for saa vidt Projektet viser sig realiserbart. Det er min personlige Mening, og mere kan jeg ikke sige, før jeg har haft Lejlighed til at blive bekendt med det Forslag, det ærede Medlem maatte være i Stand til at præstere. Saa skal jeg endelig sige et Par Ord om de forsvundne Dokumenter og Konsekvenserne, man vilde udele deraf, idet jeg dog forudstikker, at jeg ved slet ikke, om der er Papirer forsvundet i den Sag. Jeg erindrer eller tror at vide, at der i en eller anden Jærnbanesag netop i Viborgegnen har været Tale om Udlaan af Papirer, som man ikke kunde skaffe